

„Draugystės tiltas“ – naujų pažinčių, didelių atradimų ir mažų stebuklų šventė

Asta Borusevičiūtė

Kuo gyvena kiti užsienio lietuviai, kaip dirba kitos lituanistinės mokyklos ir ko galima vieniems iš kitų pasimokyti – šio smalsumo paskatinti lietuviai kasmet renkasi po Europos lituanistinių mokyklų sąskrydžio „Draugystės tiltas“ vėliava. O ši kasmet plevėsuoja vis kitoje šalyje. Šiais metais birželio 9–11 dienomis ji buvo iškelta Vokietijos Hamburgo mieste.

Tautinis kostiumas scenoje, parodoje ir tarp dalyvių

Tautinis kostiumas, kaip Lietuvoje, taip ir šiųmečiame „Draugystės tilto“ susitikime, tapo pagrindine tema, įgavusia „Tautinio kostiumo ABC“ pavadinimą. Lietuvos nacionalinis kultūros centras (toliau – LNKC) į Hamburgą atvežė parodą, pristatančią penkių Lietuvos etnografinių regionų tautinius kostiumus. Kai kurie renginio dalyviai pasinaudojo proga pasipuošti savais tautiniais drabužiais. Puošniai atrodančiųjų buvo matyti ir pirmąjį vakarą scenoje. „Draugystės tilto“ dalyviams šoko, o vėliau ir visus šokdino Hamburgo tautinių šokių kolektyvas „Gintaras“, vadovaujamas Agnetos Rosemann.

Pokalbiai, dirbtuvės ir šokiai

Kas yra tautinis kostiumas, geriausiai galėjo sužinoti vaikai pagrindinę šventės dieną – šeštadienį. Tautodailininkės Ramutė Kraujalienė, Vita Babičienė ir Sigita Milvidienė iš Vilniaus tautodailininkų-meno kūrėjų bendrijos vaikus mokė gaminti ranges, pinti ir austi juostas. Kartu su Sigita Daciene iš Lietuvos tautodailininkų

sąjungos jie mokėsi karpinių meno. Muzikantai iš LNKC pasirūpino, kad vaikų kojos nenuilsdamos tryptų šokant ratelius, o lūpos smagiai pūstų skudučius. Į kiemą vaikus viliojo ne tik saulėta diena, bet ir galimybė šaudyti iš lankų bei leisti aitvarus.

Kol jaunieji „Daugystės tilto“ dalyviai lankėsi jiems suplanuotose dirbtuvėse,

suaugusieji dalyvavo jiems skirtoje programoje. Vieni rinkosi praktinį seminarą „Ugdymas per žaidimus ir šokius“. Šį vedė svečiai iš Gyvenimo ir tikėjimo instituto – Vilhelmina Raubaitė-Mikelionienė ir Vytautas Salinis. Kam nesinorėjo prakaituoti, skubėjo į diskusiją „Kaip išsaugoti tautinį identitetą svečioje šalyje“. Joje savo patirtimi dalijosi LNKC vadovas Saulius Liausa, Tautinių mažumų departamento direktorė Vida Montvydaite ir Etninės kultūros globos tarybos vadovas Virginijus Jocys. Diskusiją vedė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Dalia Henke. Po šios diskusijos pranciškonas brolis Paulius kvietė į pokalbį „Žmogiškumo kostiumas“, o sekmadienį – į šv. Mišias.

Diskusiją vedė PLB pirmininkė Dalia Henke

Gegužinė po įtemptos dienos

Po pokalbių ir dirbtuvių, po ratuotos ekskursijos po Hamburgą ir sočios vakarienės „Draugystės tilto“ dalyviai skubėjo į šeštadienio gegužinę, kuriai vadovavo LNKC komanda. Vakaras prasidėjo pažintimi su visų etnografinių regionų tautiniais drabužiais, kuriuos demonstravo Hamburgo lietuviai. Visi stengėsi atidžiai klausyti, ką pasakoja dizainerė tekstilininkė Danutė Keturakienė, ir akylai stebėti, kaip atrodo ir kuo iš kitų išsiskiria skirtingų regionų kostiumai. Mat po to laukė viktorina. O vieno laimėtojo taip ir nebuvo – visos komandos

teisingai atsakė į jiems pateiktus klausimus. Gal dėl to po to prasidėjusi gegužinė su šokiais ir dainomis buvo tokia smagi. Šoko visi. O visi – tai „Draugystės tilto“ dalyviai iš 11 šalių: Airijos, Islandijos, Norvegijos, Švedijos, Danijos, Šveicarijos, Didžiosios Britanijos, Austrijos, JAV, Turkijos ir Vokietijos.

Maži ir dideli džiaugsmai

Trys kasmetinio sąskrydžio dienos, tiek ilgai puoselėtos, ruoštos ir lauktos, ėmė ir praėjo. Net jei ir per greitai, tačiau įspūdžiai atmintyje patogiai įsitaiso labai ilgam. Kažkam „Draugsytės tiltas“ – tai naujos pažintys ir nauji draugai. O kažkam ši šventė prilygsta stebuklui. Kaip ir vienai dalyvei, kurios aštuonmetė dukra visą laiką priešgyniavo raginama puoštis močiutės padovanotu tautiniu kostiumu. Tačiau jau prabudusi pirmąjį renginio rytą ir besiruošdama eiti į šventę, mamai ji iškart pasakė šiandien be tautinio kostiumo niekur neisianti.

Būtų labai liūdna, jei po trijų dienų „Draugystės tilto“ vėliavą tektų nuleisti ir palikti dulkėti spintoje. Tačiau ji ir vėl kitais metais plevėsuos: 14-ąjį kartą – o Danijoje pirmąkart – visi rinksis pas Veljės miesto lietuvius.

Pagrindinis renginio rėmėjas – Švietimo ir mokslo ministerija. Už paramą taip pat dėkojame Vokietijos Lietuvių Bendruomenei.

Arūno Sartanavčiaus nuotr.

pasauliolietuvis.lt

Mielai pasidalysime svetainėje ir žurnale skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS